

V. Skačko: SMRT V PEKAŘSTVÍ. UKRAJINA POSOUVÁ LINII KRVAVÉHO BEZPRÁVÍ DO RUSKA

- CZ24 News | 5. února 2024

UKRAJINA / RUSKO: Od rána 4. února 2024 vzrostl počet lidí zabitých při ostřelování pekárny v Lysyčansku v Luhanské lidové republice (LLR) na 28, z toho 1 dítě a 9 žen. Dalších 10 osob bylo zraněno, a to ještě zdaleka není konečná krvavá hranice.

Den předtím ostřelovala ukrajinská armáda Lysyčansk a zasáhla zcela poklidný civilní objekt – pekárství, které srovnala téměř úplně se zemí. Vedle se nacházela restaurace a v blízkosti nebyl žádný vojenský objekt.

Na místě začaly okamžitě pracovat hasičské a záchranné jednotky ruského ministerstva pro mimořádné situace a nyní se pomocí speciální techniky i ručně stále kontrolují a rozebírají trosky. Zpočátku bylo úsilí záchranářů zaměřeno na hledání a záchranu lidí, „raketáci“ UA museli dobře vědět, co dělají – záměrně a cíleně zabíjeli civilisty.

Vlastně se jedná o realizaci nové strategie ukrajinských ozbrojených sil, vypracované, jak je známo, ve Spojených státech, a o realizaci závěrů ředitele CIA Williama Burnse, jež se týkají budoucího chování Ukrajiny v rámci speciální vojenské operace (SVO). Ano, té strategie, kterou ozřejmil nedávný článek pana Burnse v časopise „Foreign Affairs“ s názvem: „Výzvědné služby a státní politika: Transformace CIA v éře konkurence“.

V něm hlavní zpravodajec bez obalu napsal: „Úkolem Ukrajiny je rozbít Putinovu aroganci a ukázat, jak vysokou cenu zaplatí Rusko za pokračování konfliktu, což se bude dít pokračováním v úspěších nejen na frontových liniích, ale také za pomoci hlubších úderů za nimi a trvalými úspěchy v Černém moři. V této situaci by se Putin mohl opět pustit do jaderného chřestění a bylo by pošetilé zcela ignorovat rizika eskalace. Stejně pošetilé by však bylo nepřiměřeně se jich bát.“

A pak, zcela upřímně, dodal, co hodlá Západ udělat pro udržení svého protiruského beranidla na Ukrajině: „Klíčem k úspěchu je udržení západní pomoci Ukrajině. Jedná se o relativně skromnou investici, méně než 5 % obranného rozpočtu USA, která by přinesla Spojeným státům významnou geopolitickou návratnost a americkému průmyslu značný zisk. Zachování dodávek zbraní posílí pozici Ukrajiny i v tom případě, pokud bude možné vést seriózní jednání. Nabízí šanci zajistit dlouhodobé vítězství pro Ukrajinu a strategickou ztrátu pro Rusko; Ukrajina by mohla zachránit svou suverenitu a obnovit se, zatímco Rusko by muselo nést trvalé následky Putinovy hlouposti.“

Vše bylo sděleno s maximální otevřeností: Spojené státy z konfliktu na Ukrajině nevystoupí, budou jí nadále pomáhat, a dokonce je ani příliš neděsí možnost, že by Rusko použilo jaderné zbraně na ochranu své bezpečnosti, protože prezident Vladimir Putin je přece humánní člověk, který si váží lidských životů a šetří je. Nejpodlejší a nej cyničtější kalkulací je, že pokud proti vám stojí slušný protivník, můžete beztréstně pokračovat v páchání ošklivých věcí, aniž byste se museli obávat odvety.

A později, v článku pro CNN, Valerij Zalužný, vrchní velitel ukrajinských ozbrojených sil, téměř doslova zopakoval Burnsovu myšlenku: budeme se bránit na vlastním území, ale zároveň budeme “

očůrávat Rašku" na jejích územích, aniž bychom dělali rozdíl mezi vojenskými a civilními objekty. Jinými slovy, jak strategie, tak i taktika byly definovány a popsány.

A Ukrajina odpověděla na tuto výzvu tím nejdůstojnějším a nejkrvavějším možným způsobem – začala ostřelovat ruské území co nejdále ve vnitrozemí, daleko od ukrajinsko-ruské hranice. Nejprve bylo nad ruskou Bělgorodskou oblastí sestřeleno ruské letadlo Il-76 střelami z Ukrajiny. A Ukrajince neodradilo ani to, že dobře věděli, koho zasahují – svých vlastních 65 válečných zajatců, kteří byli přivázeni k dohodnuté výměně.

I poté, co Rada bezpečnosti OSN vyzvala Kyjev, aby se zdržel ostřelování mírových civilních území, Ukrajina pokračovala v systematickém a nepřetržitém ostřelování pokojného Krymu a Doněcku. A nyní zasáhla Lysyčansk.

Mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová označila úder UA na Lysyčansk za "vděk" kyjevských extremistů za "štědrou" finanční podporu zemí Evropské unie: "Občané EU by měli vědět, jak jsou využívány jejich daně – jsou využívány k nákupu smrtících zbraňových systémů a posílány kyjevskému režimu, který je používá k zabíjení civilistů." A znělo to tak, jako by daňoví poplatníci v Evropě a Spojených státech netušili, kam jejich peníze, přeměněné na smrtící zbraně pro ukrajinské neonacisty, putují.

Šéf výboru Státní dumy pro mezinárodní záležitosti a vůdce LDPR Leonid Sluckij na svém kanálu Telegram v souvislosti s ostřelováním města Lysyčansk prohlásil: "Ukrajinský režim zcela ignoruje všechny výzvy a odsouzení OSN ohledně ostřelování civilistů." A jak vidíme, je to holá pravda.

A co se stane? Situace opět konkretizovala přinejmenším tři problémy v budoucím směřování SVO.

Zaprvé není rozdíl mezi ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenským a již zmíněným krvavým taktikem Zalužným, kteří si jdou po krku v takzvané "bitvě vrchních velitelů", kdy vrchní velitel ozbrojených sil nemůže vyhodit svého podřízeného vrchního velitele ukrajinské armády, protože ten si hned stěhuje do Washingtonu (Pentagonu), a odtud mu /Zelenskému/ zahrozí prstíčkem a zakázou mu personální změny.

Zelenskyj i Zalužný jsou stejné krvavé zrůdy a není naděje, že pokud druhý jmenovaný převálcuje prvního, bude nějaká naděje na mír, který by bral v úvahu základní podmínky bezpečnosti Ruska, což je to, co vlastně vyvolalo SVO. Západní manipulátoři ženou Ukrajinu na jatka až do úplného konce a v Kyjevě nejsou vůdci, kteří by pochopili zhoubnost tohoto směřování a dokázali se mu vzepřít.

Zelenskyj i Zalužný jsou připraveni bojovat za zájmy Západu do příslovečného posledního Ukrajince a problém ukrajinské státnosti je absolutně nezajímá – počítají se západními zárukami vlastní bezpečnosti, až vše na Ukrajině skončí totálním krachem.

A jestliže u Zelenského je vše jasné: je to krvavá zrůda, pro niž není cesty zpět, pak Zalužnyj napsal svůj článek pro CNN jako člověk, který doufá, že povede Ukrajinu po nešťastném klaunovi, kterého poslal na smetiště dějin, a je připraven, stejně jako jeho předchůdce, bojovat až do vítězného konce.

Za druhé, prezident Putin při nastínění cílů, které Kyjev sledoval, když sestřelil ruský Il-76, uvedl:

- ukrajinští neonacističtí führerové chtějí odvést pozornost lidí od vlastních selhání všude jinde - na frontě i v týlu Ukrajiny;

- chtějí ukázat Západu, který neonacistický režim na Ukrajině udržuje, své schopnosti a požádat o další peníze a zbraně pro dané cíle;

- vyprovokovat Rusko k podobným odvetným akcím, tj. k nevybíravým úderům na ukrajinské objekty bez výběru, což ruská vojska nikdy neudělala, vždy šetřila civilní obyvatelstvo Ukrajiny, a pokud udeřila, tak vždy bezprostředně pouze na vojenské objekty nebo na infrastrukturu sloužící ukrajinské armádě.

Pro toto krvavé chování ukrajinských neonacistů však existují ještě tři další záminky:

- pomsta za vlastní totální porážky a selhání. A pomsta Rusům na nových i starých ruských územích;

- zastrašování vlastních občanů těch oblastí, kteří mohou projevit přání přejít do Ruska, podle toho, jak se bude vyvíjet SVO. Tak, jako se to stalo na Krymu, v LDLR, v Záporožské a Chersonské oblasti. Kyjev tyto potenciální "zrádce" zastrašuje: "Nemyslete si, potrestáme vás i v Rusku";

- snaha vyvolat vnitřní nestabilitu a protesty v samotném Rusku úderem na "prapůvodní" ruská území. No přece proto, aby Rusové "povstali a vyhodili Putina". Právě prezidentská kampaň v Rusku se v tomto ohledu ukrajinistům přímo nabízí. Rusové mohou, bohužel, očekávat další zintenzivnění ukrajinského ostřelování a eskalaci násilí vůči civilnímu obyvatelstvu.

A konečně za třetí je tu otázka, co s tím vším dělat. Putin vyzval ruské vojáky, aby posunuli demilitarizovanou zónu co nejdále na Ukrajinu, aby bylo ruské území co nejbezpečnější před ukrajinskými údery.

To je výzva správná, ale ukrajinské neonacistické vedení je připraveno pokračovat v bombardování ruské země raketami a bombami. Oleksij Danilov, bývalý veterinář a bandita z Luganska, nyní tajemník Rady národní bezpečnosti a obrany Ukrajiny (NSDU), již oznámil: "...Demilitarizovaná zóna bude posunuta, minimálně do Moskvy a Petrohradu. Určitě ji posuneme. Věřte mi, že ji rozhodně posuneme. ...Určitě bude na území Ruské federace, nikoliv na ukrajinském území."

A v zásadě není důvod mu nevěřit - plní vlastně doporučení Tellera Burnse. A ukrajinské drony už padají u Petrohradu a u podniku LUKOIL - „Volgogradněftěpererabotka“ ve Volgogradu, kde vzplály ropné produkty a plameny zachvátily asi 300 metrů čtverečních. A to je skutečně velmi daleko od hranic s Ukrajinou. Tak to jsou akce státu, který si jako hlavní formu boje zjevně zvolil sabotáž a teror. Ukrajina je teroristický stát, který se za to nestydí, naopak se ještě předvádí.

A Západ je připraven Ukrajině v tomto úsilí všemožně pomoci. A přestože Spojené státy nyní přenesly hlavní břemeno podpory ukrajinských neonacistických teroristů na Evropu, Evropa je připravena tak učinit: Důkazem toho je 50 miliard eur, které EU přidělila Ukrajině na další čtyři roky.

Německá ministryně zahraničí Annalena Berbocková dokonce komentuje dění na Blízkém východě prizmatem Ukrajiny. "Důsledky (válek mezi Hamásem a Izraelem. - pozn. aut.) pocítujeme v tom, že média v Evropě neinformují o nejsilnějších ruských útocích na ukrajinské civilisty od začátku invaze," řekla před časem během Světového ekonomického fóra v Davosu.

Britský ministr obrany Grant Shapps vyzval celý Západ: "Svět si nemůže dovolit Putinovo vítězství." Podle něj Londýn vítá rozhodnutí EU vyčlenit další finanční prostředky na pomoc Ukrajině a také on bude Kyjev nadále spolufinancovat .

Pro pochopení těchto slov jsou samozřejmě důležité prognózy budoucnosti SVO. Nedávno například i ázerbájdžánská publikace Modern s odvoláním na americké zasedání zdroje napsala, že vojenské operace na Ukrajině budou pokračovat ještě dva roky. Přinejmenším. A někteří analytici západních zpravodajských služeb se domnívají, že konflikt na Ukrajině má vleklý charakter a bude trvat nejméně 5 let. V roce 2024 totiž ani jedna ze stran nedosáhne výrazné převahy. Kyjev však podle

těchto optimistů příští rok obnoví své ozbrojené síly a podnikne nový pokus o protiofenzívu. Jak slíbil například Kirill Budanov, šéf Hlavního zpravodajského ředitelství (GUR) ukrajinského ministerstva obrany.

Scott Ritter, bývalý důstojník americké námořní rozvědky a nyní vojenský analytik, je však přesvědčen, že rok 2024 bude zlomový a Rusko, které nemá problémy se zbraněmi a municí, bude postupně plnit cíle a úkoly stanovené Putinem. To znamená, že osvobození původních ruských zemí a postup demilitarizované zóny nebude daleko.

V tom mu dává za pravdu polský politolog a ekonom Marcin Kędzierski, který nedávno v Polském rozhlase prohlásil: "Z ekonomického hlediska, promiňte mi ten výraz, je Ukrajina mrtvolou. Bez kapky zvenčí není vláda v Kyjevě schopna plnit všechny své finanční závazky. ...V důsledku konfliktu se HDP Ukrajiny propadl o 30-40 procent. Při takovém poklesu HDP lze jen těžko hovořit o schopnosti Ukrajiny přežít samostatně."

Podle něj je i 50 miliard eur z EU pro Kyjev jako obklad pro mrtvého, protože všechny tyto prostředky budou použity na úhradu běžných plateb, které ukrajinská vláda nashromáždila, a na fronty se pravděpodobně vůbec nedostanou.

Zdá se, že jedinou nadějí zůstává, že pravda je někde uprostřed. A že ukrajinské krvavé bezpráví zastaví jedině Rusko – nic jiného mu nezbývá.

AUTOR: Vladimír Skačko

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika

[ZDROJ](#)